

OPVOEDING EN BEGELEIDING

Corrylaura Van Bladel (43) viert twintigste verjaardag van centrum Blabla in Laakdal

“Geweldloos communiceren is in de huid van een giraf kruipen”

Twintig jaar geleden geloofde nagenoeg niemand in geweldloze - of verbindende - communicatie. “Maar ons centrum telt intussen dertien coaches en therapeuten”, zegt Corrylaura Van Bladel. “We gaan langs in scholen, gevangenissen en kinderdagverblijven, maar geven ook opleiding aan dokters en politieofficieren en in bedrijven en organisaties.”

Op hun nieuwe stek, een opgefrist huis in het Kempense Eindhout (Laakdal), viert het centrum Blabla dit weekend zijn twintigjarig bestaan. De kamers zijn licht en kleurrijk en er is ook een grote tuin. Tijdens ons gesprek met bezielster Corrylaura Van Bladel (43) en therapeute Annelies Peeters (39) wijkt Luna, een 14-jarige kruising van een border collie en jachthond, niet van hun zijde. “Zij is onze mascotte. Hoewel ze intussen doof is, wordt ze nog steeds ingezet bij individuele therapieën.”

Corrylaura raakte gefascineerd door geweldloze communicatie tijdens haar lerarenopleiding aan het Heilig Graf in Turnhout. “Toen ik afstudeerde in 1998 miste ik het échte contact met de leerlingen. We denken te veel in termen van goed en fout en braaf en stout”, zegt ze. “In plaats van te gehoorzamen uit angst voor straf of hoop op een beloning, zie ik meer heil in samenwerking. We verlangen allemaal naar dezelfde behoeften: veiligheid, zelfontplooiing, liefde, creativiteit, samenwerking. Maar in opvoedingssystemen evalueren we het gedrag vaak vanuit goed en fout.”

De grondlegger van geweldloze communicatie was de Amerikaanse psycholoog Marshall Rosenberg. “Richt je op een oplossing, en de kans is groot dat je vastloopt. Richt je op verbinden, en de kans is groot dat het zich oplost”, zei hij. Corrylaura heeft al zijn boeken en dvd's. Ze volgde

Annelies Peeters (links) en Corrylaura Van Bladel tonen hun giraf en jakhals met hond Luna. FOTO BERT DE DEKEN

Corrylaura Van Bladel

Bezielster Blabla

“Sociale media en werkdruk werken vervreemding in de hand. Iedereen verlangt naar verbinding.”

opleidingen in binnen- en buitenland en werd in 2009 de eerste gecertificeerde trainer in geweldloze communicatie in Vlaanderen.

“Toen ik twintig jaar geleden begon met geweldloze communicatie, dachten velen dat ik van een andere planeet kwam. ‘Is dat voor mensen die agressief zijn?’, kreeg ik vaak te horen”, zegt Corrylaura. “Intussen is het begrip sterk ingeburgerd. Het is een vorm van

communicatie die ons verbindt en niet vervreemdt.”

Samenwerking met docenten

Tussen januari en juni deden al 1.500 mensen een beroep op Blabla. “Verschillende pedagogische diensten werken met ons samen. Docenten van de lerarenopleiding van de Karel de Grote Hogeschool volgden bij ons een tiendaagse sessie. Voor leerkrachten van Thomas Moore in Vorselaar en Eekhout Academy in Oost- en West-Vlaanderen zit geweldloze communicatie in het naschoolse aanbod. En de voorbije twee jaar volgden twintig leerkrachten van Go!-scholen in Geel bij ons een training”, zegt Corrylaura. “Met de stad Gent organiseren we al zeven jaar studiedagen voor onthaalmoeders en begeleiders in kinderdagverblijven. We werken ook samen met psychiatrische ziekenhuizen.”

De laatste vijf jaar zit geweldloze

communicatie enorm in de lift. “Mensen zijn er zich meer van bewust dat onze systemen niet altijd efficiënt werken met burn-outs, bore-outs of depressies tot gevolg”, zeggen Corrylaura en Annelies. “Sociale media en werkdruk werken vervreemding in de hand. Iedereen verlangt naar verbinding. Wij geven geen communicatietechnieken mee, maar reiken handvatten aan. ‘Nu weet ik waarom mijn manier van feedback geven niet werkt’, zei een bedrijfsleider ons onlangs.”

Worden ze bij Blabla dan nooit boos? “Ik heb zelf twee zonen van 7 en 9 en word dagelijks door hen geprikkeld. Tijdens onze opleiding kruipen wij vaak in de huid van de giraf, een dier met een groot hart, en de jakhals die voor afstand zorgt”, zegt Annelies. “Als een van mijn zonen ‘Fuck you, moeder’ roept, dan kan ik de vermanende vinger opsteken en zeggen: ‘Van

BEZIELSTER:

“In armen van boefje”

Het meest beklievend contact had Corrylaura met een 16-jarige jongen. Hij maakte deel uit van een jongerenbende en was betrokken bij meerdere overvallen en vechtpartijen. Om de jeugdinstelling te mogen verlaten, moest hij onder meer in begeleiding. “Toen ik de telefoon opnam, zei hij: ‘Ik moest u bellen’. Ik heb hem gezegd dat hij welkom is als hij het zelf zag zitten. De eerste twee ontmoetingen draaiden op niets uit. Vanaf het derde gesprek heeft hij alles verteld: zijn verdriet, zijn machteloosheid, zijn moeilijke thuissituatie, de vriendschap die hij ervaarde in de bende. Na een persoonlijk traject, ook met zijn moeder erbij, is hij opnieuw gaan studeren. Hij is nu verantwoordelijke van een winkel. Bij de voorstelling van mijn boek *SOS Conflict!* kwam hij getuigen. Nadien vielen we elkaar in de armen.” (ima)

wie heb je dat geleerd? Dat wil ik nooit meer horen!’. Of ik kan kiezen voor: ‘Nu ben ik geschrokken. Wat is er aan de hand? Heb je iets nodig? Ik wil weten wat je bedoelt.’”

Als de Amerikaanse president Donald Trump op televisie verschijnt, kriebelt het vaak bij Corrylaura. “Met hem zou ik heel graag eens in gesprek gaan. Ik hoop dan wel dan hij aan de tafel blijft zitten. Ik zal dan al mijn giraffenenergie aanspreken. Ik wil van hem horen wat hem bezielt en zelf uitdrukken wat mij drijft voor onze wereld om tot een authentieke dialoog te komen.”

IVO MEULEMANS